

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Court of Appeal (Civil Division) — Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.) 4. cikkének értelmezése — A nyilvánosság tájékoztatására irányuló kötelezettség azon döntés indokairól, hogy valamely, az irányelv II. mellékletében felsorolt osztályokba tartozó projektet nem kell vizsgálatnak alávetni.

Rendelkező rész

- 1) A 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv 4. cikkét akként kell értelmezni, hogy az nem írja elő, hogy azon döntésnek, amely megállapítja, hogy valamely, az említett irányelv II. mellékletének hatálya alá tartozó projektet nem kell környezeti hatásvizsgálatnak alávetni, magának kell tartalmaznia mindazon indokokat, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy határozott, hogy a hatásvizsgálat nem szükséges. Mindazonáltal, amennyiben valamely érdekelt személy ezt kéri, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kötelessége tájékoztatni őt az e határozat alapjául szolgáló okokról vagy az előterjesztett kérelemre válaszul adandó információkról és a vonatkozó dokumentumokról.
- 2) Amennyiben valamely tagállam azon döntése, mely szerint valamely, a 2003/35 irányelvvel módosított 85/337 irányelv II. mellékletének hatálya alá tartozó projektet nem kell az említett irányelv 5-10. cikke szerinti környezeti hatásvizsgálatnak alávetni, megjelöli az alapjául szolgáló okokat, e döntést kellően indokoltnak kell tekinteni, ha az ebben megjelölt okok, a korábbiakban már az érdekeltek tudomására hozott tényezőkhöz társulva, illetve esetlegesen kiegészülve azon további szükséges információkkal, melyeket a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak kérelmükre nyújtania kell, alkalmasak arra, hogy ezen érdekeltek mérlegelhessék az e határozattal szembeni kereset indításának célszerűségét.

(¹) HL C 107., 2008.4.26.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2009. április 30-i ítélete (a Fővárosi Bíróság [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Lidl Magyarország Kereskedelmi bt kontra Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(C-132/08. sz. ügy) (¹)

(Áruk szabad mozgása — Rádióberendezések és távközlő végberendezések — A megfelelés kölcsönös elismerése — Más tagállamban székhellyel rendelkező gyártó által kiadott megfelelési nyilatkozat el nem ismerése)

(2009/C 153/23)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Lidl Magyarország Kereskedelmi bt

Alperes: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Fővárosi Bíróság — Az EK 30. cikknek, a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelésük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 91., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 23. kötet, 254. o.) 8. cikkének, valamint az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 11., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 447. o.) 2. cikke e) és f) pontjának, 6. cikke (1) bekezdésének és 8. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Az Európai Közösség egészében nem harmonizált használatú frekvenciasávot használó és CE-jelöléssel ellátott rádióberendezés importőrére a nemzeti jog rendelkezései szerinti megfelelési nyilatkozat kiállítására akkor is kötelező nemzeti szabályozás, ha a szóban forgó készülékhez a más tagállamban székhellyel rendelkező gyártó által kiadott megfelelési nyilatkozatot mellékelnek

Rendelkező rész

- 1) A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelésük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a tagállamok nem írhatják elő a rádióberendezést forgalomba hozó személy számára, hogy megfelelési nyilatkozatot nyújtson be, ha az adott berendezést annak valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező gyártója ellátta CE-jelöléssel, és kiállította róla a megfelelési nyilatkozatot.
- 2) Az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv nem alkalmazható, amikor valamely személynek a rádióberendezésre vonatkozó megfelelési nyilatkozat kiállítására irányuló kötelezettségét érintő kérdések megítéléséről van szó. Ami a tagállamok 2001/95 irányelv értelmében vett azon lehetőségét illeti, hogy a megfelelési nyilatkozat bemutatásán kívüli egyéb kötelezettségeket írhatnak elő a rádióberendezések forgalmazása során, valamely terméket forgalmazó személy csak ezen irányelv 2. cikkének e) pontjában meghatározott feltételek mellett tekinthető a termék gyártójának, illetve a 2. cikk f) pontjában meghatározott feltételek mellett a termék forgalmazójának. A gyártót és a forgalmazót csak a 2001/95 irányelvben rájuk külön-külön előírt kötelezettségek terhelik.
- 3) Ha valamely kérdéskört közösségi szinten harmonizáltan szabályoztak, minden erre vonatkozó nemzeti intézkedést e harmonizációs intézkedés rendelkezései, nem pedig az EK 28. és az EK 30. cikk alapján kell megítélni. Az 1999/5/EK irányelv hatálya alá tartozó területeken a tagállamoknak maradéktalanul be kell tartaniuk ezen irányelv rendelkezéseit, és nem tarthatnak fenn azzal ellentétes nemzeti rendelkezéseket. Amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy valamely harmonizált szabványnak történő megfelelés nem biztosítja azt, hogy a készülék megfeleljen az 1999/5 irányelvben előírt alapvető követelményeknek, amelyekre az említett szabvány szándékoltnak vonatkozik, az érintett tagállam az ezen

irányelv 5. cikkében előírt eljárást köteles követni. Ellenben a tagállam valamely korlátozás igazolásaként hivatkozhat az 1999/5 irányelv által harmonizált területen kívüli indokokra. Ilyen esetben a tagállam csak az EK 30. cikkben felsorolt indokok valamelyikére vagy a közérdek feltétlenül érvényesítendő követelményeire hivatkozhat.

(¹) HL C 183., 2008.7.19.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. május 7-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden den Haag [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Siebrand BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-150/08. sz. ügy) (¹)

(Kombinált Nomenklátúra — 2206 és 2208 vámtarifaszám — Desztillált alkoholt tartalmazó erjesztett ital — Gyümölcsből vagy természetes termékből előállított ital — Anyagok hozzáadása — Következmények — Az eredeti ital ízének, szagának és kinézetének elvesztése)

(2009/C 153/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden den Haag

Az alapeljárás felei

Felperes: Siebrand BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hoge Raad der Nederlanden den Haag — A Kombinált Nomenklátúra 2206 és 2208 vámtarifaszámának értelmezése — (Desztillált) etil-alkoholt tartalmazó erjesztett ital — Víz és olyan anyagok hozzáadása, amelyek miatt elvesztette a meghatározott gyümölcsből vagy meghatározott természetes termékből előállított ital ízét, szagát és/vagy kinézetét

Rendelkező rész

Az eredetileg az 1991. július 26-i 2587/91/EGK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklátúra 2206 vámtarifaszáma alá besorolt erjesztett alkohol alapú italok, amelyek meghatározott arányú desztillált alkohol, víz, cukorszirup, ízesítő- és színezőanyagok, valamint némelyikük esetében tejszínalap hozzáadása következtében elvesztették a meghatározott gyümölcsből vagy meghatározott természetes termékből előállított ital ízét, szagát és/vagy

kinézetét, nem a Kombinált Nomenklátúra 2206, hanem annak 2208 vámtarifaszáma alá tartoznak.

(¹) HL C 171., 2008.7.5.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. május 14-i ítélete (a Hof van beroep te Antwerpen [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV kontra Belgische Staat

(C-161/08. sz. ügy) (¹)

(Áruk szabad mozgása — Közösségi árutovábbítás — TIR-igazolvány fedezete mellett végrehajtott fuvarozási műveletek — Jogsértések, illetve szabálytalanságok — Értesítési határidő — A jogsértés vagy szabálytalanság elkövetési helyének bizonyítására vonatkozó határidő)

(2009/C 153/25)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Antwerpen (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV

Alperes: Belgische Staat

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hof van beroep te Antwerpen — A Közösségben árutovábbítási okmányként használt TIR- és ATA-igazolványok használatára vonatkozó 719/91/EGK tanácsi rendelet végrehajtási szabályairól szóló, 1991. június 12-i 1593/91/EGK bizottsági rendelet (HL L 148., 11. o.) 2. cikkének a TIR-egyezmény 11. cikkével együttesen való értelmezése — Jogsértések, illetve szabálytalanságok — Értesítési határidő

Rendelkező rész

1) A Közösségben árutovábbítási okmányként használt TIR- és ATA-igazolványok használatára vonatkozó 719/91/EGK tanácsi rendelet végrehajtási szabályairól szóló, 1991. június 12-i 1593/91/EGK bizottsági rendeletnek az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásról szóló, 1975. november 14-én Genfben aláírt vámegezmény 11. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezett 2. cikke (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azon határidő elmulasztásának következtében, amelyen belül a TIR-igazolvány jogosultját értesíteni kell az igazolvány mentesítésének elmaradásáról, az illetékes vámhatóságok nem veszítik el az említett igazolvány fedezete mellett végrehajtott nemzetközi áru fuvarozási művelet alapján fizetendő vámok és illetékek beszedésére vonatkozó jogukat.